

Kopervoorziening

Bloedonderzoek legt tekort bloot

Op dit moment gaat het vee weer naar buiten. Behalve over het ontwormingsbeleid bij het jongvee, wordt er in onze dierenartsenpraktijk gedurende de maanden maart en april ook gesproken over de spoorelementenstatus van het extensief gehouden vleesvee. Op enkele rundveebedrijven hebben we vorig jaar bij het jongvee, in de eerste week na het opstallen, bloed getapt. Aanleiding voor het uitvoeren van deze onderzoeken waren klachten dat de pinken dor in de vacht zaten, een matige vruchtbaarheid en een matige groei vertoonden. Na uitsluiting van een besmettelijke oorzaak hebben we vervolgens gekeken naar de voeding, het ontwormingsbeleid en de mineralenstatus van het vee. Zo ook op een Blonde d'Aquitaine zoogkoeienbedrijf waar een koppel jonge vaarzen vorig jaar in een heidegebied was uitgeschaard. Na bloedonderzoek bij de binnengekomen pinken bleek dat naast de selenium- ook de kopergehalten erg laag waren. Voor het aankomende weideseizoen hebben we dus besloten om aanvullend mineralen toe te dienen. Alle dieren die naar het desbetreffende heidegebied vertrekken, krijgen dit jaar één of twee mineralenbolussen, afhankelijk van het gewicht. Zo kunnen we voorkomen dat er een tekortkoming optreedt. Aan het einde van dit weideseizoen gaan we opnieuw via bloedonderzoek evalueren of de suppletie van de mineralen voldoende is geweest.

Dierenarts Niels Groot Nibbelink

Koper

In steeds meer gebieden staat de veehouderij in dienst van het natuurbeheer. Daarnaast worden weilanden steeds minder of zelfs niet meer bemest na overschakeling van melkvee op vleesvee (zogenaamde vogeltjesweiden). Naast vitamine E en selenium is ook koper een essentieel onderdeel van de mineralenhuishouding bij rundvee. Koper maakt onderdeel uit van enkele enzymen en is onder meer betrokken bij de ijzerabsorptie, bloedvorming, vorming van het haarkleed en botvorming. Omdat er relatief kleine hoeveelheden van nodig zijn, wordt het een spoorelement genoemd.

De opname door het lichaam van koper uit het rantsoen is afhankelijk van een aantal factoren: de chemische vorm, het rantsoen (in

vers gras is de beschikbaarheid van koper minder dan in droog gras) en de interacties met andere mineralen. Typerend voor een langdurig kopertekort is een afwijkend haarkleed: er ontstaat een lichte haarkleur rond de ogen, een zogenaamde koperbril. Andere verschijnselen die samenhangen met een kopertekort zijn diarree, een slechte ontwikkeling, blokvoeten (bij jongvee), verminderde eetlust, slechte conditie, verlaagde melkproductie, botontkalking en bloedarmoede. Deze laatste verschijnselen zijn echter niet typerend voor een kopergebrek alleen en kunnen ook door andere oorzaken tot uiting komen. Daarom is een goed diagnostisch middel nodig om de koperstatus van het dier te kunnen beoordelen. Alhoewel gehaltebepaling

in het serum vaak wordt toegepast, is het kopergehalte in de lever het meest betrouwbaar om de koperstatus van het dier te bepalen. Echter vanwege praktische problemen wordt er veelal als eerste diagnosemiddel een bloedwaarde bepaald.

Ook bij een koperovermaat kunnen nadelige verschijnselen optreden: een plotseling verminderde eetlust, geelzucht, bloedwateren, verstopping van het maagdarmkanaal en diarree. Bovendien kan een koperovermaat beschadigingen van cellen en weefsels (met name lever en nieren) door vrije radicalen veroorzaken. Als er een verdenking is van koperovermaat- of vergiftiging dan is een leverpunctie aan te raden.

Heeft u vragen of wilt u meer informatie over dit onderwerp?

Raadpleeg uw dierenarts